

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Udrag fra Sulamith lilde!

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 117. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139964174432/facsimile.pdf> (tilgået 30. juli 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Samtale imellem Jesum og en Troende.

1.

- Jes.* **S**ulamith lilde!
Hvi jamrer du saa tit?
Sul. Ak! at du vilde
Mig hente hjem til dit.
Jes. Den Himmel-Længsel
Alvorlig prøves vil.
Sul. Ja Nød og Trængsel
Gjør vist nok sit dertil.
Jes. Troer du, jeg glemmer
Dit Korses mørke Skye?
Sul. Nej, jeg fornemmer
Din Naade daglig nye.
Jes. Men, naar det klemmer?
Sul. Da skrigger jeg om Lye.
Jes. Sulamith &c. &c.

2.

- Jes.* Kan du forsage
Dit kiære Huus og Stavn?
Sul. Dem vil jeg tage,
Og lægge dig i Favn.
Jes. Naar du est færdig,
Er Vognen for din Dør.
Sul. Mig Arme værdig
Din Værdskyld eene gjør.

Nr. 348 — LXV. Original. Samtalen er beslægtet med nr. 310. Men der er betydelige forskelle. Jesu ord er her langt mildere, og Sulamith (sjælen) er langt fastere: nok klagende, men ikke modløs, kun længselsfuld og med en ejendommelig styrke i sin tillid og hengivelse. Døden føles umiddelbart nær (2, 10: *kom na, Død, her-frem!*; 3, 10: *i Na!*) og bilses trydefuld. Digtet er derfor trods alt lyst. Det har sit højdepunkt i Sulamiths sidste replik, 3, 14. Brorson har aldrig skrevet noget mere følt. — 1, 1: *Sulamith*] Højs. 6, 13. — 1, 5-10: Det må prøves, hvad himmelsængslen er værd, og Sulamith indrømmer, at de lidelser, hun gennemgår, har deres del i den. Jesu svar herpå er dog uden bebrejdelse, kun fuldt af medfølelse. — 1, 10: *Kors*] lidelse. — 1, 11-12: Klages. 3, 23. — 1, 14: *Lye*] tilflugt, beskyttelse. — 2, 1: *forsage*] sigt dig løs fra. — 2, 2: *Stavn*] bolig, hjem. Med *Huus* og *Stavn* tænkes der vel på familien i hjemmet. — 2, 5-8 lyder som et optrin fra gammeldags rejseliv. — 2, 7-8: Glædeshudskebet om, at vognen er rede, får Sulamith til ydmygt at udbryde, at kun Jesu fortjeneste (*Værdskyld*) gør hende værdig til den rejse, og dette